

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt IX. Propriæ Indignitatis Et Divinæ excellentiæ contemplatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

enim omnia bona originem trahunt. S. Bern. serm. 1. de Natiuit.

Domini Studete, inquit, humilitati, quæ fundamentum est cunctis virtutum, sectamini illam, quæ sola potest saluare animas vestras.

§ 11. Denique cum humilitas sit aptissimum gratiæ sempiternæ virtutisque receptaculum æternæque beatitudinis ei illustris nota facta sit à Deo promissio, non est mirum, quod sit illius humilitatis prædestinationis nostræ indicium. S. Gregor. lib. 3. 4. tas. Moral. cap. 2. 4. Quia Redemptor noster, inquit, corda regit humilium, & Leuiathan iste Rex dicitur superbiorum, aperte comprobatur, quod evidentissimum reprobiorum signum superbia sua superbia est, at contra humilitas electorum.

CAPVT IX.

PROPRIE INDIGNITATIS ET DIVINÆ
excellentiæ contemplatio.

His diligenter consideratis nemo non huius virtutis amore inardescit, & eius obtinendæ desiderio tenetur. Ad quod eum multa adiumenta suppediunt, illud tamen caput humanæ vilitatis, & diuinæ Maiestatis ac præstantiæ contemplatio. Precandum eum S. August. Nouerim te, nouerim me, nouerim te, vt amem. Nō scē te ipse, nouerim me, vt contemnam me. Sui suæque abiectionis sum, vt sis notitia comparatur humilitas, cum se homo sistit eo-humilis & ram Deo & cœlitibus [quia vt ait S. Bernard. serm. 42 in Deo gratias Cant ad illud lumen veritatis constitutus homo seipsum, & sine dissimulatione inspicit, & sine palpatione diiudicat. S. Greg etiam lib. 32. Moral. cap. 1. Sancti viri ait, quod altius apud Deum virtutum dignitate proficiunt, eo subtilius, indignos se esse deprehendunt: quia dum proximi lux fiunt, quicquid eos in seipsis latebat, inueniunt, & tanto magis foris sibi deformes apparent, quanto minus pulchrum est, quod intus vident. Tunc expedit & ponderat, quis corpore sit, quis animo, quod

Mm

ex ni-

ex nihilo conditus, in nihilum relapsurus, nisi propo-
tenti Dei manu sustentaretur, quod corpus sordidum,
saccus stercoreum, putredinis & foetoris receptaculum.
Quid superbit terra & cinis? Ecclesiast. 10. vers. 9. quod
ignauus ad omne peccatum procliuus, quod ad viti-
tem tardus & imbecillis, quod ad res infimas & con-
temptissimas abiectus, quod ad omne momentum in-
constans & mobilis, quod innumeris calamitatib. ex-
positus, quod infinitis sceleribus coopertus, quod in
Deum optimum parentem ingratissimus, perfidiosissi-
mus, sceleratissimus, quod mille supplicia commer-
tus, quod ex se nihil sit, nihil possit, nihil boni habeat
quod ipse omniaq; sua assidue à diuina bonitate pete-
deant, sicut vmbra à corpore, lumen à Sole, suspensum
in aëre pondus à tenentis manu. In ipso enim vivimus,
mouemur & sumus, Act. 17. v. 28. Qui portat omnia verbo
virtutis sua. Hebr. 1. vers. 3. Ex ipso & per ipsum & in ipso sunt
omnia Rom. 11. v. 36. Quapropter rectissime S. Chry-
sostomus homil. 38. ad Antioch. Ne altum sapiamus O
homines, ne inflemur cum terra simus & cinis, sumus & vmbra.

In diuine
celsitudinis
luce clarif-
sime cerni-
tur nostra
abiectio.
Coram Deo
se humili-
antium ex-
empla.

§. Ut autem sui cognitio perfecta sit, necesse vteam
comitetur cognitio Dei, cuius præcellentissima Majes-
tate cogitata maximè se Sancti omnes demittunt &
humiliant. 1. Seraphim velant & obtegunt facies suas
& pedes suos tanquam indigni qui coram altante
Deum intueantur Isa. 6. v. 2. 2. Cum fieret vox super firmam-
entum, quod erat super capita eorum (Cherubimorum) sta-
bant & submittebant alas suas (reuerentia, submissionis &
honoris ergo) Ezech. 1. v. 25. 3. Abraham Gen. 18. v. 27.
Loquar ad Dominum meum cum sim pulvis & cinis. 4. Iacob
Gen. 32. v. 10. Domine minor sum cunctis miserationibus tuis,
& veritate tua, quam expleuisti seruo tuo. 5. Moyses Dei puri-
tatem & sanctitatem attendens Exod. 34. v. 7. Nullus,
inquit, apud te, per se innocens est. 6. Iob stupens infinitam
illam Dei amplitudinem ad contemptissimi homi-
nis

nis curam se demittere, *Quid est*, ait c. 7. v. 17. homo? *Quia* magnificas eum, aut quid apponis erga eum cor tuum? Et c. 42. v. 5. & 6. *Audit* auris audiuit, nunc autem oculus meus videt te. Idcirco ipse me reprehendo, & ago poenitentiam in fauilla & cinere. Septuaginta Interpretes hoc loco habent: Propterea despexi meipsum, & putavi me terram & cinerem. 7. David interminatam Dei Maiestatem, cum extrema hominis ignobilitate & miseria componens exclamat Psal. 8. v. 5. *Quid est homo*, quod memores eius, aut filius hominis, quoniam visitas eum? Et Psalm. 143. v. 3. 4. Domine, quid est homo, quia inuoluisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum? Homo vanitati similis factus est, dies eius sicut umbra praterunt. 8. Isaias conspecto Domino, quantum fas est videri ab homine mortali, cap. 6. vers. 5. *Va*, inquit, mihi, quia taciui, quia vir pollutis labiis ego sum, & in medio populi polluta labia habentis ego habito, & regem Dominum exercituum vidi oculis meis. 9. Deipara Virginis ingenua confessio est, Lucæ 1. vers. 48. *Respexit humilitatem ancilla sua*: quia ut ex naturæ conditione nihil, ita ex Dei donis præcellentiſſima. 10. S. Joannes Baptista, Marci 1. vers. 7. *Veni fortior post me*, cuius non sum dignus procumbens soluere corrigiam calceamenti eius. 11. S. Petrus præſentia Domini indignum se iudicans. *Exi*, inquit Lucæ 5. vers. 8. *à me Domine*: quia homo peccator sum. Ex quibus liquido constat, sanctissimos etiam viros, cum in naturæ suæ angustias, & diuinæ præstantiæ infinitatem, mentis oculis intenderent, se abiectissimos, & contemptissimos agnouisse semper, & ingenuè professos esse.

Liberalitas Clericis præcepta.

CAPVT X.

Beneficus & largus sit vir Ecclesiasticus.

Liberalitas cupiditatis pecuniæ, rerumque pecuniarum estimabilem & parabilem moderatrix, caritatemque, cum vsus & ratio exigit, lubens ac beneuola

Quid liberalitas.

M m 2 largi-